

Панијум — Број шеснаест

Време краја

Jeff Pippenger

2026-02-19

Једанаесто поглавље Данила почиње представљањем Доналда Трампа као последњег председника шестог царства библијског пророштва. У трећој години Кировој, где је виђење започело у десетом поглављу, у првом стиху једанаестог поглавља то се допуњује речју „такође“.

И ја, прве године Дарија Миђанина, стадох да га утврдим и оснажим. Данило 11:1.

Гаврило пази да се, на почетку свога излагања у једанаестом поглављу, врати до Дарија и повеже га са Киrom. Десето поглавље се наставља као једно виђење све до последњег стиха дванаестог поглавља, а почиње у трећој години Кировој.

Треће године Кира, цара персијског, откривено би нешто Данилу, који се зваше Валтасар; и ствар беше истинита, али време одређено дуго; и разуме ствар, и разумеде виђење. Данило 10:1.

Дарје заједно с Киrom сачињавају символ двојне нације Мида и Персијанаца, представљајући двојну силу републиканизма и протестантизма у Сједињеним Државама; стога представљају двојни символ времена краја. Рођење Арона и Мојсија означило је време краја Авраамовог четиристогодишњег пророчанства на почетку древног Израиља; тако су и рођење Јована Крститеља и Христа представљали две прекретнице времена краја на крају древног Израиља. Исус увек приказује крај почетком.

Дарије и Кир заједно представљају ознаку пута представљену као време свршетка, када се окончало седамдесетогодишње ропство у Вавилону.

„Божја црква на земљи била је заиста у ропству током овог дугог раздобља немилосрдног прогонства, као што су и синови Израиљеви били држани у вавилонском ропству за време изгнанства.“ Пророци и цареви, 714.

Дарије и Кир представљају године 1798. и 1799, означавајући време краја, када се окончало паралелно ропство духовног Израиља у духовном Вавилону. Година 1798. означила је крај политичког система папства, представљеног као звер на којој је јахала римска блудница.

И одведе ме духом у пустињу; и видех жену где седи на звери скерлетне боје, пуној богохулних имена, која имаше седам глава и десет рогова. Откривење 17:3.

Наполеон је окончао живот звери 1798. године, а 1799. године жена која је јахала на звери умрла је у изгнанству. Године 1989, и Роналд Реган и Џорџ Буш Стари били су председници, означавајући време свршетка 1989. године. Дарије и Кир представљају Регана и Буша Старијег. Други стих каже:

А сада ћу ти казати истину. Гле, још ће три цара настати у Персији; а четврти ће бити далеко богатији од свих њих; и својом силом, посредством свога богатства, подићи ће све против царства Грчке. Данило 11:2.

Буђење

Дарије је био Реган, Кир је био Буш старији, а тројица који су следили Кира били су Клинтон, Буш млађи, Обама Разделитељ, а четврти и „далеко богатији“ председник, који је подигао глобалисте Грчке, био је Трамп. Реч „подићи“ значи пробудити. Када је Трамп 2015. године објавио своју кандидатуру, глобалисти, које Јоил идентификује као „незнабошце“, били су пробуђени.

Нека се пробуде незнабошци и нека изиђу у долину Јосафатову; јер ћу онде седети да судим свим незнабошцима унаоколо. Замахните српом, јер је жетва сазрела; дођите, сиђите; јер је каца пуна, корита се преливају; јер је велика њихова злоћа. Мноштва, мноштва у долини одлуке; јер је близу дан Господњи у долини одлуке. Јоил 3:12–14.

Када се „незнабошци“ пробуде, „близу је дан Господњи“ у долини Јосафатовој. „Јосафат“ значи суд Јеховин; а долина се назива и долином одлуке. Од 2015. године па надаље, „мноштва“ становника планете Земље почеће да се сврставају у разноврсне снопове припремљене за сваки изговор који су људи дали да не одлуче служити Богу. На 11. септембар отпочео је суд живима, а 2015. године Трамп је објавио да ће се кандидовати за председника. На 11. септембар прва фаза позног дажда почела је да пада, а позни дажд је оно што доводи усева до пуног рода; и 2015. године, четрнаест година након почетка дажда који доноси сазрелу жетву, књига пророка Јоила објављује упозорење да, када Доналд Трамп „покрене царство Грчке“, или, како Јоило каже, када Трамп „пробуди незнабошце 2015. године“, жетва планете Земље почиње да сазрева.

Važno је препознати да је прва истина pomenuta у једанаестој глави Данила пророчка улога Доналда Трампа. Прво царство библијског пророчанства представљено у књизи пророка Данила јесте Вавилон. Замислите причу о Вавилону у књизи пророка Данила када Надуходонатор не би био употребљен од Надануца да успостави пророчки образац. Шесто царство библијског пророчанства непотпуно је без сведочанства последњег владара тога царства. Правило првог поминјања утврђује значај Трампа као симбола од првенствене важности у виђењу које је Данило примio двадесет другог дана пошто је постио три седмice.

А кнез царства персијскога стајао ми је насупрот двадесет и један дан; али, гле, Михаило, један од главних кнезова, дође ми у помоћ; и ја остадох онде код царева персијских. А сада дођох да ти дам да разумеш шта ће задесити твој народ у потоњим данима; јер је утвара још за многе дане. Данило 10:13, 14.

Визија из једанаестог поглавља илуструје шта сналази Божји народ у последњим данима, а Трамп као вођа Сједињених Држава, а потом и Уједињених нација, јесте истина која има вечне последице повезане са разумевањем или неразумевањем те истине. Та истина била је толико важна да је Гаврило пренесе Данилу, да Данило у четрнаестом стиху бележи, на

основу светлости коју је пружио анђео Гаврило, да су „грабитељи твога народа“ ти који утврђују виђење. Немогуће је исправно пратити кретања Доналда Трампа у пророчству без употребе Рима као обрасца по коме се препознају Трампови кораци кроз пророчку историју Данила једанаест.

Трамп, као симбол Сједињених Држава у раздобљу закона о недељи, образује икону звери, и чинећи то он одаје част звери; стога је то икона звери, а уједно и икона у част звери. У Откривењу 17 папство је осми, који је од седморице, а Доналд Трамп је осми председник од Регана, у време краја 1989. године, али је он такође и шести, што значи да је он осми који је од седморице.

У седамнаестој глави Откривења, Јован је у трећем стиху однесен у пустињу, где види блудницу како седи на звери. Блудница је од сваке веће протестантске деноминације била поистовећена са Католичком црквом, премда све оне у последњим данима поричу своја темељна веровања. Римска црква била је пијана од крви мученика када ју је Јован видео, и носила је назив мајке блудницама. То показује да је Јован био пренесен у 1798. годину, када је папство имало крв мучеништва на себи и када су се неке некадашње протестантске цркве већ враћале у заједницу са Римокатоличком црквом. Са те тачке гледишта Јован је видео „седам царева“, од којих је пет већ пало до 1798. године, а једно царство је постојало 1798. године, и то царство биле су Сједињене Државе; али друго царство, састављено од десет царева, доћи ће после, јер у 1798. години, где је Јован стајао, седмо царство још није било дошло. Десет царева владају за час кризе недељног закона, и саглашавају се да предају своје седмо царство звери петог царства, која је 1798. године примила смртну рану.

Број „8“ представља васкрсење, а папство је осми који је од седморице када му се зацели смртна рана при троструком савезу аждаје, звери и лажног пророка који настаје при ускоро долазећем недељном закону. Године 2020. глобалисти су украли изборе од Трампа и он је био убијен на улицама из Откривења једанаест. Два сведока из Откривења једанаест представљају два рога звери из земље, који су обоје били убијени 2020. године. Трамп је шести председник од Регана у време краја 1989. године; али од 2024. године, он је такође осми који је од седморице претходних царева. Године 2024. његова смртна рана била је зацељена и он је истовремено постао осми који је од седморице, у савршеном складу са пророчким симболом који утврђује виђење. Ако немате Рим, немате никакву могућност да пратите покрете иконе Рима.

МАГА

Да би се разумело како је Трамп Константин Велики када се наврши Неронових „250“ година, или како је он Антиох Велики 207. године пре Христа, или како је он последњи председник чији је читав покрет златног доба заснован на томе да Америку учини „великом“, потребно је признати да поглавље најпре помиње Трампа и његову пророчку улогу.

Потпис „истине“, представљен јеврејском речју за „истину“, која се састоји од првог, тринаестог и двадесет другог слова јеврејског алфабета, поистовећује Регана са првим

словом, а Обаму са тринаестим словом побуне, како је представљено 2013. годином, када је за некадашњим поглаваром Канцеларије инквизиције дошао први језуитски папа. Пошто се поглавар инквизиције повукао, његова завршна тачка подудара се са почетном тачком језуитског папе. Та веза између Обамина два папе била је 13. март 2013. године. Обама се поистовећује са тринаестим словом побуне, а двадесет друго слово је Трамп.

Двадесет други амандман ограничава председника на два мандата, и када се разматрају председници са два мандата чији мандати НИСУ били узастопни, постоје само двојица. Гровер Кливленд је алфа међу председницима са два неузастопна мандата, а Трамп је омега. Гровер Кливленд био је двадесет други председник, а Трамп, као омега у односу на Кливленда, поседује алфа-одлику „22“. Кливленд и Трамп представљају алфу и омегу која садржи симболику двадесет другог слова јеврејске азбуке. Постоје само два председника који су имали два неузастопна мандата, а Трамп је други од те двојице. Два од омеге помножено са двадесет два од алфе једнако је четрдесет четири, символ 1844, што је символ затворених врата на недељном закону, као што су предочена затворена врата 1844. године. Трамп је четрдесет четврта различита личност која је била председник, и он је председник када се врата затварају на недељном закону.

Трамп је био приказан као Кир Велики. Кир Велики је издао први указ, а Артаксеркс Велики је издао трећи указ. Први и трећи су у сагласју један с другим, јер Исус увек приказује крај почетком. Трамп је присутан тамо где се окончава Неронових „250“ година, представљен Константином Великим. На крају „250“ година од 457. године пре Христа, Трамп је представљен Антиохом Великим, који се 2024. вратио јачи него раније, у испуњењу тринаестог стиха.

Јер ће се цар северни вратити и подићи мноштво веће од пређашњег; и свакако ће доћи после извесних година с великом војском и с многим богатством. Данило 11:13.

Када Сједињене Државе буду покорене од Рима приликом доношења закона о недељи, тада ће свака земља на свету бити приморана да се поклони Риму.

„Страни народи ће следити пример Сједињених Држава. Иако она предњачи, ипак ће иста криза снаћи наш народ у свим деловима света.“ Testimonies, volume 6, 395.

„Туђи народи“ бивају на то принуђени од стране Сједињених Америчких Држава, које преузимају вођство над Уједињеним нацијама у ускоро долазећем закону о недељи. Уједињене нације су десет царева из Откривења 17, над којима влада Ахав, цар десет северних племена, који је ожењен Језавељом. Брак Језавеље и Ахава јесте брак који бива довршен у ускоро долазећем закону о недељи. При закону о недељи Сједињене Америчке Државе, славна земља из Данила 11, и звер из земље из Откривења 13, завршавају своју историју као шесто царство библијског пророчанства. На гори Кармил, Илија убија 850 Валових пророка и свештенике гаја који су јели за Језавељиним столом. Сједињене Америчке Државе бивају убијене у ускоро долазећем закону о недељи, као што су били убијени лажни пророци на Кармилу. Од тог тренутка па надаље, прича је између Илије, с једне стране, и Ахава и Језавеље, с друге, а Ахав представља десетоструко царство којим

управља онај који је први починио блуд са Језавељом. Језавеља намерава да почини блуд са сваким царством, али Ахав представља првога који то чини, и управо су Сједињене Америчке Државе те које умиру на Кармилу и истог часа постају Језавељин први љубавник. У погледу Данила 11, управо ту, при закону о недељи, Трамп устаје као силни цар Грчке, представљен Александром Великим.

И устаће силан цар, који ће владати с великом влашћу и чинити по својој вољи. И кад устане, царство ће се његово разбити и разделити према четирима ветровима небеским; али не његовом потомству, нити по власти којом је владао; јер ће његово царство бити ишчупано, и то за друге осим за оне. Данило 11:3, 4.

Доналд Трамп устаје као „силни цар“ Уједињених нација, који је представљен у том стиху, а затим предочен историјом Александра Великог. Када он устане, Сједињене Америчке Државе, шесто царство библијског пророштва, окончавају се, а започиње седмо царство десет царева из Откривења седамнаест. Десет царева започињу своје седмо царство тако што се тада и тамо саглашавају да своје седмо царство предају папској власти, која је осмо царство, и која је од седам претходних царстава. Њихов договор био је да испуне вољу Божју, а Његова воља је представљена ред по ред кроз Писма истине.

Представљајући Рим као праобразац

Стихови пет до девет у једанаестом поглављу Данила испунили су се у пророчкој историји која је савршено представљала историју папске силе, изложену у стиховима тридесет један до четрдесет истог поглавља. Низ историјских догађаја у стиховима пет до девет паралелан је низу историјских догађаја у стиховима тридесет један до четрдесет. Оба низа указују на раздобље у којем је сила која представља папски Рим најпре савладала три препреке, владала током извесног времена, све док није дошло до раскинутог савеза који је на њих довео јужног цара, наневши им смртоносну рану. Што се пажљивије та два низа проучавају и упоређују с историјом, то се дубље препознаје колико су прецизни. Њихова прецизност огледа се у томе колико верно представљају и структуру унутар стихова и историју која је те стихове испунила.

Историја која је испунила тих пет стихова тече упоредо са историјом папског Рима изложеном у стиховима тридесет и првом до четрдесетом и усклађује се с њом, те пружа оквир за увођење Антиоха Великог у стиховима десетом до петнаестом.

А његови синови ће се подићи и сабраће мноштво великих сила; и један ће заиста доћи, и преплавити, и проћи; потом ће се вратити и подићи, све до своје тврђаве. Данило 11:10.

У испуњењу десетог стиха, Антиох Велики је однео победу све до тврђаве Египта, где је окончао поход како би се регруписао. Та историја представља праслику распада Совјетског Савеза 1989. године, како је приказано у четрдесетом стиху истог поглавља.

И у време краја цар јужни ће се сукобити с њим; и цар северни навалиће на њега као вихор, с колама и с коњаницима и с многим лађама; и ући ће у земље, и преплавиће и

проћи. Данило 11:40.

Израз у десетом стиху, „свакако ће доћи, и преплавити, и проћи“, истоветан је у јеврејском са изразом у четрдесетом стиху: „и ући ће у земље, и преплавити и проћи“. Оба стиха одређују време када цар севера (Антиох у десетом стиху и Реган у четрдесетом стиху) побеђује цара југа (Птоломеј у десетом стиху и Совјетски Савез у четрдесетом стиху). Оба напада била су одмазда за ранију победу цара југа (Птоломеј у стиховима пет до девет и Наполеон у четрдесетом стиху). Мотив јужног цара за напад био је прекршени савез (брак Веренике у стиховима пет до девет и нарушени Толентински уговор из 1797. године са Наполеоном). Пророчка структура представљена у овим стиховима, као и њихово потоње испуњење у историји, такође је у складу са Исаијом 8:8.

И продреће кроз Јуду; разлиће се и преплавити, допреће чак до врата; и раширење његових крила испуниће ширину земље твоје, о Емануиле. Исаија 8:8.

Када Исаија предсказује да ће Сенахиримова војска „надолазити и преливати се“, то је поново исти јеврејски израз као у десетом и четрдесетом стиху. Исаија одређује време када је Сенахирим, северно царство, покорио јужно царство Јуду, али је оставио Јерусалим да стоји, јер је допро само „до врата“, као што је Антиох допро до границе у десетом стиху. Сенахиримов подстрек био је у томе што је Језекија раскинуо савез са Асиријом, што је представљено Језекијиним престанком плаћања договореног данка. Прекршени савез јесте изузетак у односу на три паралелна стиха. Сваки од њих укључивао је прекршени савез, али код Птоломеја и Наполеона северни цар био је оптужен за кршење савеза. Сенахирим, северни цар, оптужио је Језекију да одбија да плаћа одређени данак.

А четрнаесте године цара Језекије дође Сенахирим, цар асирски, на све утврђене градове Јудине и узе их. И Језекија, цар Јудин, посла к цару асирском у Лахис, говорећи: Згреших; врати се од мене; што год метнеш на ме, поднећу. И цар асирски одреди Језекији, цару Јудином, три стотине таланата сребра и тридесет таланата злата. И Језекија му даде све сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама царскога дома. 2. о царевима 18:13–15.

Сенахиримова северна војска заузела је четрдесет и шест јудејских градова на свом походу ка Јерусалиму. Од великог је пророчког значаја то што се Исаија 8:8 повезује са стиховима десет и четрдесет, пружајући тако трећег сведока о слому јужног царства Совјетског Савеза 1989. године. Тај слом означава почетак једног периода у стиху четрдесетом који је празан. Од испуњења стиха четрдесетог 1989. године па до стиха четрдесет првог, који представља ускоро долазећи закон о недељи, у стиху четрдесетом постоји празан период. Тај период почиње 1989. године и завршава се законом о недељи. Стих четрдесети не говори ништа о том временском раздобљу, али се стих четрдесети може разумети методом ред на ред.

Првенствени „кључ“ за утврђивање скривене историје четрдесетог стиха јесте Исаијино сведочанство о победоносном одмаздном рату северног царства против јужног царства. Било да је реч о Језекијиној побуни, када је престао да поштује претходну обавезу да Асирији плаћа „данак“, или о одбацивању Бернике од стране Антиоха, или о Наполеоновом

Толентинском уговору, сва три стиха испуниле су историје које наглашавају нарушени уговор као темељни подстицај за напад. Током Обаминог председништва, под Стејт департментом Џона Керија, помоћница државног секретара Викторија Нуланд изазвала је обојену револуцију ради свргавања владе Украјине. Од тог тренутка постоје две стране једног истог спора о украјинском рату; Путин каже да је посреди био нарушени уговор, а његови противници кажу да уговор на који Путин указује никада није постојао у оквиру који Путин тврди. Да ли је неки уговор заиста био склопљен па потом нарушен, или обрнуто, није од значаја, јер пророчки запис једноставно бележи нарушени уговор као побуду за рат.

Исаија 8:8 пружа „кључ“ да се увиди да северни цар осваја само до врата, односно до главе. Тај „кључ“ поистовећује Русију са главом која је остала да стоји након слома тела 1989. године. Пророчка важност осмог стиха не налази се само у „кључу“ за поистовећење главе, него се његово означавање „врата“ као представе главе, односно престоног града, може утврдити једино у вези с претходним одломком исте визије у Исаији 8. Та визија почиње у седмом поглављу, а у седмом и осмом стиху глава је одређена као цар, или његово царство, или престони град једног царства. Јерусалим је био престоница Јуде, чијих је 46 градова освојила Сенахиримова војска, али је Сенахирим оставио престони град Јерусалим да стоји.

Јер је глава Сирији Дамаск, а глава Дамаску Резин; и за шездесет и пет година Јефрем ће се разбити да не буде више народ. И глава је Јефрему Самарија, а глава Самарији син Ремалијин. Ако не поверујете, заиста се нећете одржати. Исаија 7:8, 9.

Када је Сенахиримова војска дошла до зидина Јерусалима 701. године пре Христа, дошла је до самога врата; и тиме је оставила историјско сведочанство о Русији која остаје након слома 1989. године. Као што је Антиох Велики започео своју одмазду против јужног царства, он је у десетом стиху дошао до границе Египта, али није ушао. Оно што је значајно у Антиоховој победи у десетом стиху јесте то што она означава закључак једног војног похода Антиоха који је био без издвојене битке, али представља његово дело у поновном успостављању раније изгубљене географије. Његово освајање у десетом стиху представља закључак више победа. Он је окончао поход четвртог сиријског рата код Рафије, што значи „пограничје“, а Рафија је била граница, односно „врат“, Египта. Антиохов поход од 219. до 217. године пре Христа представља преливање и прелазак преко слома Совјетског Савеза од 1989. до 1991. године, када је цар прешао преко земаља.

Пророчки, Исаија 8:8 допушта да се Русија, као врат у Сенахиримовој бици, или тврђава у Антиоховој, идентификује као цар југа у бици код Рафије, како је представљено испуњењем једанаестог стиха. Чинећи то, она непосредно повезује спољашњу историју представљену аждајом (царем југа), звери (царем севера) и лажним пророком (заступничком силом цара севера) са унутрашњом пророчком линијом, како је представљена шездесетпетогодишњим пророчанством из седмог стиха седмог поглавља.

Пророчки, значај Сенахиримовог доласка против Јерусалима пружа једно од најсилнијих пророчких сведочанстава о Божјој сили у Писму, јер је Бог тамо у једној ноћи уништио

Сенахиримову војску од 185.000 људи. Дан раније, на зиду Јерусалима налазили су се и Елијаким и Шевна, симболи лаодикијског и филаделфијског адвентизма који су запечаћени код затворених врата 1844. године и затворених врата недељног закона.

И догоди се четрнаесте године цара Језекије да Сенахирим, цар Асирски, пође на све утврђене градове Јудине и заузе их. И цар Асирски посла Рапсака из Лахиса у Јерусалим к цару Језекији с великом војском. И стаде код јарка горњег језера, на путу к пољу белилничареву. Тада изиђоше к њему Елијаким, син Хелкијин, који беше над домом, и Севна писар, и Јоах, син Асафов, летописац. Исаија 36:1–3.

У седмој глави Исаије, Исаија је послан с поруком нечестивом Ахазу, цару Јуде, јужног царства. То је царство које Сенахирим напада у осмој глави, осмом стиху. Када Исаија сусреће нечестивог цара Ахаза, сусреће га „код јазе горњег језера, на путу ка пољу ваљушара“, управо тамо где Равсак хули на име Господње. Исаија је учио да су он и његова деца знаци.

Ево, ја и деца коју ми је Господ дао јесмо за знаке и за чудеса у Израиљу од Господа над војскама, који пребива на гори Сиону. Исаија 8:18.

Када је Исаија сусрео опаког цара Ахаза „код водовода Горњег језера, на путу ка Ваљаревом пољу“, Исаија је са собом довео свога сина Сеар-Јасува, што значи: „Остатак ће се вратити.“

Тада Господ рече Исаји: Изађи сада у сусрет Ахазу, ти и Сеар-Јасув, син твој, на крају водовода горњег језера, на путу ка пољу ваљаочево. Исаија 7:3.

Саријасув означава да је порука коју је Исаија објавио „на крају јарка горњег језера, на путу ка ваљаоничаревој њиви“ порука која указује на остатак који се враћа. Тај остатак су они у књизи пророка Малахије који су позвани да искушају Господа враћајући се к Њему и доносећи десетке у житницу. Они који се враћају такође су представљени код Јеремије као они који се враћају после првог разочарања. У седмом поглављу, „крај јарка горњег језера, на путу ка ваљаоничаревој њиви“ приказује Исаију како упућује поруку злом јужном цару, а у Исаји тридесет шестој Елијаким, Савна и Јоах летописац поступали су за Језекију, док је Рапсак представљао Сенахирима.

Прву поруку „на крају јазе горњег језера, на путу у поље ваљаочево“ објављују Исаија и његов син; последњу поруку „на крају јазе горњег језера, на путу у поље ваљаочево“ објавиле су три личности. Прва порука била је упућена унутрашњем цару, а друга спољашњем цару. Линија раздвајања је зид, који је симбол Божјег закона, и закона о недељи који представља уклањање зида раздвајања цркве и државе. Код закона о недељи, или код зида, постоје три симбола: Елијаким је Филаделфија, Севна је Лаодикија, а Јоав, летописац, јесте Сард.

При доношењу недељног закона, многи бивају оборени према Данилу 11,41, а те особе су они који се сматрају одговорнима за светлост о суботи седмога дана. Они који су оборени у 41. стиху јесу лаодикијски адвентисти седмога дана, а Елијаким представља Филаделфију.

И догодиће се у тај дан да ћу позвати слугу свога Елијакима, сина Хелкијина; и обући ћу га твојом хаљином, и опасаћу га твојим појасом, и предаћу му твоју власт у руку; и биће отац становницима Јерусалима и дому Јудину. И метнућу кључ од дома Давидова на раме његово; те ће отворати, и нико неће затворити; и затвараће, и нико неће отворити. Исаија 22:20–22.

И анђелу цркве у Филадельфији напиши: Ово говори Свети, Истинити, Онај који има кључ Давидов, који отвара, и нико не затвара; и затвара, и нико не отвара: Знам твоја дела; ево, ставих пред тобом отворена врата, и нико их не може затворити; јер имаш мало силе, и одржао си моју реч, и ниси се одрекао мога имена. Ево, учинићу да они из синагоге Сатанине, који говоре да су Јевреји, а нису, него лажу; ево, учинићу да дођу и поклоне се пред твојим ногама, и да познају да сам те заволео. Откривење 3:7–9.

Севна бива замењен Елијакимом, а Севна на зиду представља лаодикијске адвентисте седмог дана који одбијају да приме корист од поруке ране или позне кише. Рана киша у цркви била је представљена Исаијом и остатком који се вратио, а порука је била упућена отпадничкој цркви, представљеној злим царем Ахазом. Порука са зида дата је злом цару са севера који је настојао да порази Јерусалим, и она представља позну кишу у односу на рану кишу. Док се Божја црква суди, рана или пређашња киша ромиња, али се код недељног закона киша излива без мере. Порука Ахазу била је унутрашња порука, порука Сенахириму била је спољашња. Први глас из Откривења 18:1–3 понављање је поруке другог анђела и он је унутрашњи. Други глас из осамнаестог поглавља Откривења, четврти стих, јесте спољашњи и он је трећа порука. Исаија и његов син донели су унутрашњу поруку другог анђела, а на зиду, са спољашњом поруком, налазе се три душе.

Елијаким представља сто четрдесет и четири хиљаде, а Севна лаодикијско адвентистичко учење Седмога дана, које је у то време избљувано из уста Господњих. Јоав, летописац, представља друго стадо Божје које бележи историју која води до зида, да би препознало заставу Елијакимову када буде подигнута.

Исаија 8:8 уноси поруке Исаије шест до дванаест у Данила 11:10. Тиме пружа друго сведочанство да глава царства остаје да стоји после напада. Оно указује на аргумент о прекршеном савезу који се користи да изазове битку.

Од распада Совјетског Савеза 1989. године, у четрдесетом стиху, па све до скорог доношења закона о недељи представљеног у следећем стиху, протеже се тридесет седам година пророчке историје о којој четрдесети стих ништа не казује. Стихови од десетог до петнаестог у једанаестој глави Данила представљају пророчку историју која није обухваћена четрдесетим стихом. Она се може сагледати једино применом методологије „ред на ред“. Ако нећете веровати, заиста се нећете утврдити, јесте пророчко упозорење које је придодато трима стиховима који описују 1989. годину, а историјско испуњење осмог стиха осме главе Исаије приказује испит за Елијакима и Савну. Можете ли видети, или сте слепи?

Четрдесет први стих једанаестог поглавља Данила представља ускоро долазећи закон о недељи у Сједињеним Државама, који је типолошки приказан историјом која је испунила

шеснаести стих.

Али онај који дође на њега чиниће по својој вољи, и нико неће опстати пред њим; и стајаће у славној земљи, која ће његовом руком бити уништена. Данило 11:16.

И ући ће и у славну земљу, и многе ће земље бити оборене; али ови ће се избавити из његове руке: Едом и Моав и први од синова Амонових. Данило 11:41.

Историјско испуњење шеснаестог стиха па све до тридесетог стиха у Данилу једанаестом јесте историја незнабожачког Рима. Свака пророчка линија у једанаестом поглављу Данила или представља тип историје незнабожачког, папског или савременог Рима. Свака линија или непосредно означава неку римску историју, или представља тип будуће римске историје. Свака линија. Стихови који се непосредно односе на историју испуњену у незнабожачком Риму представљају тип папског Рима. Заједно, незнабожачки Рим и папски Рим сведоче о савременом Риму. Рим успоставља визију, јер је од почетка поглавља па до краја визија о Риму.

Исус је указао да постоји издајник ради тога да помогне Својим ученицима да верују када се Јудина издаја обелодани.

„Изричући тешко Јуди, Христос је имао и намеру милости према Својим ученицима. Тако им је пружио крунишући доказ Свога месијанства. „Казујем вам пре него што се збуди“, рече Он, „да, кад се збуди, верујете да Ја јесам.“ Да је Исус остао нем, привидно не знајући шта ће Га снаћи, ученици би могли помислити да њихов Учитељ није имао божанско предзнање и да је био изненађен и предан у руке убилачке светине. Годину дана раније, Исус је казао ученицима да је изабрао дванаесторицу и да је један ђаво. Сада би Његове речи упућене Јуди, показујући да је његово издајство било у потпуности познато његовом Учитељу, ојачале веру Христових истинских следбеника током Његовог понижења. А када Јуда буде дошао до свога страшног свршетка, они ће се сетити тешка које је Исус изрекао над издајником.“ Чежња векова, 655.

31. децембра 2023. године Лав из племена Јудина почео је да скида печате са откривења о самоме Себи, и започео је темељни тест. Тест се односио на то да ли је Рим још увек био симбол који успоставља виђење у четрнаестом стиху, или су се прилике промениле. Када је први антихрист из Сједињених Држава почео да влада 8. маја 2025. године, четрнаести стих био је испуњен. Тада се могло видети да је однос између Трампа и папе Лава био типолошки предзнак односа између Регана и Јована Павла II. Украјински рат, који је започео 2014. године, када је Стејт департмент Сједињених Држава изазвао обојену револуцију у Украјини, догодио се за време председништва Обама, који је владао током двојице папа. Реган и Јован Павле II у десетом стиху, а затим је 2014. године започео Украјински рат, представљен једанаестим стихом као битка пограничја, или битка код Рафије. Рафија значи „пограничје“, а исто тако и реч „Украјина“. У тој историји Обама и двојица папа означавају другу битку од три битке између стихова десет до петнаест. Затим се 2024. године Трамп вратио у испуњењу тринаестог стиха. Потом се у четрнаестом стиху виђење успоставља доласком Трамповог папског пандана.

Оно што је утврђено јесте да три битке из стихова десет до петнаест представљају три оријентира, од којих сваки понаособ идентификује однос између Језавеље и Ахава који води ка гори Кармилу, при недељном закону. Са Реганом, Језавеља је била у Самарији, сакривена тајним савезом. Затим су Ваалови свештеници и пророци дубрава уздигли спиритизам пробуђеног либералног католицизма, сједињеног са Оба мином шизофреном симболиком и лажног пророка отпалог протестантизма и лажног пророка ислама, обожавањем мајке земље, разузданошћу и анархијом Француске револуције. Потом се Трамп вратио 2024. године, и отворени однос између звери и њеног лика постао је јаван 2025. године. Сада је 2026. година, и спољашњи испит виђења темеља је положен, а сада смо у виђењу испита храма.

Једанаести стих испунио се у бици код Рафије 217. године пре Христа и представља праслику украјинског рата који је започео 2014. године, ескалирао 2022. и сада је на самом прагу окончања. Путин ће надвладати, али та победа само уводи почетак његове пропасти. Пророчка структура једанаестог стиха и његово историјско испуњење у Птолемејевој победи у бици код Рафије 217. године пре Христа, као испуњење једанаестог стиха једанаестог поглавља, подудара се са пророчком историјом цара Озије. И Птолемеј и Озија били су јужни цареви, чија су се срца узвисила због војних успеха, али су их њихова узвишена срца обоје оборила, а пропаст обојице повезана је са узајамним покушајима да принесу принос у светилишту у Јерусалиму.

У следећем чланку наставићемо да разматрамо Путинову пропаст која води у битку код Панијума у петнаестом стиху.